א נעטריי איניקער

פון לואיס לפראן.

ס'האט פאסא געקראנען
פון יוראפ א בריעף —
פון יוראפ, פון וואנען
מען קומט אויף א שיף.

דער בריעף איז פון זיידען,
ער שרייבט אז ער לעבט,
כאטש ס'לעבען האט צרות
אבן אויפהער געוועבט....

די באבע ז'געשטארבען
מיט דריי יאהר צוריק,
נאך אידער געקומען
איז דער באלשעוויק.

אזוי לעבט דער טאטע,
און מא ווישט א טרעהר,
איך הער אים מיט קאפ זיך,
פארטראכט זיך און קלעהר.

ער שרייבט, אז ער לעבט דארט
ווי מארגע דאס איז...
קאם שרייבט מען, פארשטערט זיך,
אז מ'לעבט שוין געוויס...

געשטארבענע קינען
דען שרייבען צו ריידען?...
ס'איז עפעס ניט גלאט
מיט'ן שרייבען פון זיידען....

און ווייטער ער שרייבט,
אז גרויס איז די נויטה.
עס פעהלט אים א בגד,
עס פעהלט אים אויך ברויט.

עס פעהלט אים א בגד...
עס פעהלט אים אויך ברויט.... —
עס פעהלט ברויט? — מ'קייפט מען,
א בגד? — מען נייעט...

וואהרום ווייסט די מאמע?...
איך קען ניט פארשטעהן.
פון זיהרען א ברייוויר
פערשאפט גאר געוויין.

צו וואס דארף מען ווייגען
און זיפצען און דאנען'ן?...
איך ווייס ניט, צו פרעגען,
עס פא, אדער שייגען?...

ווען איך וואלט געהאט גאר
א שיף און א באהן,
געבראכט באלד דעם זיידען
אהער וואלט איך דאן —

כ'האב אבער קיין באהן ניט
און אויך ניט קיין שיף —
וועל איך גאר אנשרייבען
צום זיידען א בריעף....

אמת'ע טרייהייט

(א לעגענדע)

פון נ. ברוק.

די שעהנסטע צווישען די בנות גלעך איז יפתח'ס טאכטער יהודית געווען, איהר חכמה האט ווייט אלעם אין דער כביכה גע'שם'ט, די גוטסקייט האט פון איהרע אויגען ארויסגעשיינט און בעשידען איז זי געווען ווי דער מארגענשטערן אליין. קוקט דער פון די ריינסטע און אנגעזעהנסטע לייט האבען זיך פאר גלייכלך געשעצט מיט איהר בעקאנטשאפט צו שליסען, ווי א מאנגעט האט זי זיי צו זיך צוגעצויגען אין ווי די מן מיט פלאנעטען ארומגע־רינגעלט האט זי צווישען זיי אויסגעקוקט. אין בעראטערלעס האט יהודית די חבר'טעס אזוי איידער, אזוי צארט אין אפילו גע־מיסר'ט האט זי איינגעג פון זיי אזוי ניט־מוטיג, אז אלע האבען זי שטארק ליעב געהאט. אבער מעהר ווי צו אלע האט זיך יהודית צוגעבונדען צו אן אריינען פאס טוס'ם א טאכטער מיט' נאמען — מרים, ווייל ארים איז מרים געווען, אלטע קלוגע דער געטראגען, קיין צייטונג פארטאגט, אבער רייך איז זי אין פיעלע גוטע מעלות געווען אין יהודית האט פארשטאנען ווי זי דערפאר צו אכטען.

זייער פריינטשאפט איז געוואכסען פון טאג צו טאג און ס'איז געקומען אזוי ווייט, אז יעדע פון זיי האט ביי זיך אין הארצען באשלאסען, אז אהן דער צווייטער, וואלט פאר איהר דאס לעבען קיין לעבען נישט געווען.

נישט לאנג בלויהט די שעהנע רויז אין מארטען, אפטמאהל ווערט זי פון'ם וואראעל אפגעריסען נאך איידער זי הויבט אן צו ווערקען, אין דאס זעלבע איז אויך מיט יפתח'ס טאכטער נעשעהן.

פיהרענדיג די אידען אין מלחמה גע־גען די עמונים, וועלכע זיינען גרויס אין צאהל אין שטארק געווען, האט יפתח א גדר געטון, אז אויב ער וועט זיינע שונאים באזיגען, וועט ער דעם ערשטען מאס וועט איהם ארויסקומען אנטקעגען פון זיין הויז, ברענגען פאר א קרבן צו גאט. אין די ערשטע איז געווען טאקע זיין אייגענע טאכטער. ווי אן אמת'ע העלדין האט יהודית איהר אומגליקליכען פאטער אויסגעהערט, צוגערעדט איהם, ער זאל קיין גדר נישט ברעכען און די איינציגע זאך וואס זי האט פון איהם פערלאנגט איז ער זאל איהר געבען צוויי חדשים צייט, ארומגעהען אויף די בערג פון געלדע, אנקיקען, אנזעהנען זיך מיט פאט'ס שעהנער וועלט און מיט איהר זי־נענד זיך הויזגעגען.

שווער איז געווען יהודית'ן זיך מיט'ן לעבען צו שיידען, אבער איהר טרייע חבר'טע מרים האט פיעל מעהר געליטען פון איהר. די גאנצע צייט האט זי געהאלטען אין איין ווייגען און קלאגען, ס'איז אומעגליך געווען זי צו טרייסטען, און דעם זעלבען טאג וואס יהודית האט אלס פייער אפפער איהר נשמה אויסגע־הויכט, האט מען אויך מרים'ן געפונען א טייטע אין טאהל, וויאהין זי האט זיך פון בארג אראפגעוואלגען.

פון דעמאלט אן, יעדעס יאהר אינ'ם מאג פון זייער טויט, זעהן אפט די פאר־ביינגעהער ווי צוויי מיידלאך שפאצירען ארום אין די בערג, האלטען זיך פעסט ארום און א ליכטיגער פאס געהט פאר־אויס זיי, בעלייכט זייערע פנים'ער אויף וועלכע א הימלישע שעהנקייט איז אויס־גענאסען, און פון יעדען פנים קוקען צוויי גוטע אויגען ארויס, און די אויגען באצויבערען דעם פארבייגעהער, וואר־מען זיין נשמה און מאכען ווייכער זיין הארץ, און איז דער פארבייגעהער א מערדער, וואס געהט כיי עמיצען דאס לעבען אויעקרויבען, ווארפט ער דאס מעסער אוועק און באשליסט א בעסערער מענש צו ווערען, און געהט אן אומגלי־ליכער פארבייגעהער אין שילט דעם טאג פון זיין געבורט, ווערט איהם גלייך פרעהליכער אויף'ן הארצען, די וועלט הויבט אן אויס צוקוקען פאר איהם שעהנער, די מענשען נישט אזוי גרויזאם אין עס ווילט זיך איהם אויפסניי לעבען א האפען. און איז ער א מענש, וואס זיינע פריינט האבען איהם אפגענארט, מוז ער ווערדער אנהויבען אין אמת'ן טרייהייט צו גלויבען...

גוטע ווערטער וואס לערנען.

דער גדעסטער פראן אויף דער וועלט, איז דער פראן פאר יעלבסטפערבעסערונג.

האלט זיך שעהן און ריין — אויס־עמתנגיג, אזוי גוט ווי אינעווייניג.

האט פולען ציטרויען צו אייערע פריינד — מעהר ווייניר פריינדשאפט צו אייך זיין אן אמת'ע.

נאך אלס קומדער דארף מען שוין אנהויבען זיך צוגרייטען צו זיין גוטע מעגשען.

כ'וויל אויך די פענים,
וואס מאמע גיט מיר,
אויעקשיקען צום זיידען —
זאל זיין ער א גביר...

האבען ברויט אויף צו עסען,
א שוך אנצוטען,
כ'וויל טאן פאר מיין זיידען
אלץ וואס נאר איך קאן!...

אין „פאלים קאורט"

ינגע אינגלאך לערנען זיך זיין שכורים.

די קריינע טען נאך די פרייסע.

א אינגעל פון 17 יאהר מיט'ן נאמען גארים ברוז איז געבטען פארגעבראכט נאר־שוואראן אויף דער תראגע, אז ער האט פארקויפט שנאפס צו אינגלאך פון 16 און 15 יאהר.

די אינגלאך זיינען געפונען געוואראן שכור'ע אין ריווערדייל פארק, אין מען א פאליסמאן האט זיי געפרעגט, וואו זיי האבען גענומען שנאפס, האבען זיי גע־ענטפערט, אז זייערע א „גוטער ברו־דער" גארים האט זיי ארויסגעלומען צו זיין טאטען אין קעלער אין זיין אנגעטרו־קען.

צוויי אינגלאך זיינען געבטען פאר־גערופען געוואראן אלס עדות — איינער איז 16 יאהר און דער צווייטער איז נאר קיין 14 ניט אלט.

ווען דער קראן אטארני האט גע־פרעגט דעם אינגערען אינגעל, וויפלערער קערלינגטאן, ווי אזוי ער האט געפיהלט נאך דעם ווי ער האט זיך אנגעטרונקען מיט שנאפס, איז זיין ענטפער געווען. — „אלרייט"... ס'געפעהלט איהם...

גארים אליין האט דערצעהלט אז ער האט דאס באטעל געקראגען פון „איינעם א דזשענטעלמען" אין דער פינסטער, האט איהם באצאהלט 50 סענט און ווער דער „דזשענטעלמען" איז ווייסט ער ניט.

דער לאיער פון דער פארטיידיגונג, מר. הארקינס, האט אנגעגעבען אן אר־גומענט, אז קיינער וועט ניט פארקויפען א באטעל „וויסקי" פאר 50 סענט אן ס'איז א גרויסע פראגע, אייב דאס איז געווען „וויסקי". דער פאליסמאן האט עס ניט געקענט איבערצייגען זיין דאס באטעל איז געווען א ליידיגע, און ער גלייבט, אז די אינגלאך האבען זיך מעהר געמאכט שכור, ווי זיי זיינען עס געווען אין דער ווירקליכקייט.

דער דאזיגער ארגומענט האט געגאל־טען אין דער ריכטער האט בטול געמאכט די „קייס".

„הקול קול יעקב"...

„דאס פינסטערע איד" איז אין לשער.

אינטער א קעפער „יהודים ידי עשיו" איז געווען געמעלדעט לעצטע וואך אין דיעזער אפטיילונג, אז דזשאזעף טראסט און הייטמאן אפעלבוים, זיינען אנגע־קלאגט געוואראן אין שלאגען א צווייטען אפעלבוים און די „קייס" איז דעמאלט אפגעלייגט געוואראן אויף דעם 13-טען.

פראגע פון בייל האט אויסשליסליך צו טאן מיט'ן קראגן אטארני, און ווען ער געפינט פאר נייטיג ארויסצוגיין אז ארעסטירטען אויף זיין איינגעלייגטן אז ארעסטירטען אויף זיין אויפגעלייגטן בונד, מוז מען אויך אויף זיין אויפגעלייגטן בונד אויפגעלייגט ווערען.

מר. הארקינס, האט אבער אנגעגעבען אן ארגומענט, אז אין אלע „קייסעס", וואס ווערען פארגעבראכט אין גיכערער ערעכיכט, האט אינספעקטאר מעקינ־פונקט אזוי פיעל רעכט, ווי פיעל דער קראגן אטארני אין העבערע גערעכט.

אינספעקטאר מעקיני איז אבער גע־ווען ענטשלאסען ניט ארויסצולאזען דעם ארעסטירטען אויף זיין איינגענער בייל, ווייל ער האט א גרויסן פארדאכט אויף איהם, אז ער וועט פריהער אדער שפע־טער מוזען איבערגעגעבען ווערען אין הע־סערען געריכט, אלס קרימינעלער פאר־ברעכער.

געריהרט פון זינען.

רוש. מאנארוב, וועלכער איז ארעס־טירט אויף דער קלאגע פון מישוגעת, האט געבטען אויעגעגעלעגט א לשון אין גערעכט, וואס האט געשיינען אז דעם מאן פעהלט א גאנץ היבשע קלאפטע.

ער איז באלד צוריק ארויסגעפירט־דט געוואראן אין „טעל" און מ'וועט צו איהם בתענגען א דאקטאר פון גייסטיגע קראנק־הייטען.

א צווייטער אומגליקליכער, א פראנ־צויז מיט'ן נאמען מויסטאר ראבער, איז פון ריכטער תאדן איבערגעגעבען געוואראן אין „אסיילום" אויף דער עצה פון א דאקט־טאר.

באשולדיגט אין „ב. א. ט. ע."

א איד, מיט'ן נאמען סעם נאמאן, איז געבטען פארגעבראכט געוואראן אויף דער קלאגע פון איבערטרעטען דעם „אנ־טריא טעמפערענס עקט". די קיים איז אפגעלייגט געוואראן ביז דעם 19-טען ד. מ.

בינעזער קרינגט געדעכטניקייט אין קאורט.

צוויי צוריקגעקעהרטע סאלדאטען, ווילאם דענבריט און מעלבוירן סמיטה, האבען געבטען געבאפט א פסק פון קוריט־נעל דעניסאן, וואס וועט האפענטליך גע־בען א לעסאן אנדערע צוריקגעקעהרטע סאלדאטען, אז א בינעזער איז ניט הפקר אין א לאנד פון געזעץ און אדנונג.

עס איז לעצטענס געוואראן א מאדע ביי די צוריקגעקומענע סאלדאטען צו שטילען זייער „אמפסלומס" אויף דעם חשבון פון בינעזער.

א געוויסער טשיינימאן מיט'ן נאמען דזשארדזש וואנג האט שפאצירט אויף קזין סט. וועסט און אין מיטען דערינען זיינען צו איהם צוגעגאנגען די צוויי „העלדען" און איהם אנגעהייבען שראגען אומזיסט און אומגיטש.

גליקליכערווייזע איז אלס עדות אויף דער זייט פון דער אנקלאגע אויפגעטרא־טען א געוויסער מר. קאוטס וועלכער האט צוגעזעהען דעם „פייט". ער האט ער־קלערט, אז דער „טשיינימען" איז באד־פאלען געוואראן אפסארט אומזיסט און אזוי ווי ער האט ניט געהערט פארליינען וואס צוויי זאלען שראגען איינעם, מעג — זאגט ער — דער „איינער" זיין א טשיינימען אדער א האטענטאט, האט ער זיך אריינגעמישט אין „פייט".

דער טשיינימען איז געבטען געקומען אין קאורט פון אן אמת'ן אמת'ן נאמ. ס'איז געווען פשוט א רחמנות אויף איהם צו קוקען.

די חברה לייט זיינען פארמשפט גע־וואראן אויף 6 מאנאטען שווערע ארבייט אין דזשויל „פארם".

THE DOMINION BANK

סיטי האל ברענטש
קאר. קווין אוו טעראל! סטריט טאראנטא

מיר גיבען ארויס

פוילישע דרעפטס אוו שיקען געלט נאך פוילען

וו. וואלקער מענעדזשער

איהר מעגט חלומען חלומות

און זעהען פאנטאזיעס אבער צו פארווירקליכען אייערע חלומות און רעאליזירען אייערע פאנטאזיעס מיינט האבען א קליינעם קאפיטאל מיט וועלכען אנצופאנגען.

דער אופן ווי אזוי צו באקומען א קאפיטאל איז צו שפארען, א טייל פון דעם וואס איהר פארדיענט יעצט.

באשליסט יעצט צו לאזען אונז העלפען אייך שפארען, פראצענט ווערט געצאהלט יערע וועקס מאנאטס.

אפגעצאלט האט. $9.700.000
רעזערוו פאנד $18.000.000
רעזאורסעס $130.000.000

די בענק אף נאווא סקאשיא

ברענטשעס

קווין און מעקאול ברענטש, מענעדזשער ה. מוטהערלענד
פפליינא אין דאנדעס
ברענטש
מענעדזשער, ס. פ. נייבאס

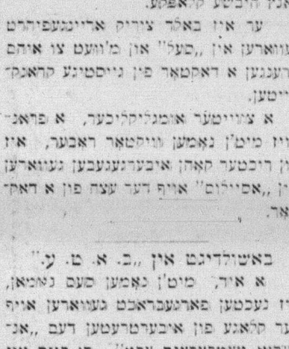

האבען אידען א רשכטן זיך צו באטיילינען אין דעם פטלקער בונד?

פון נ. פראנק.

דער פאביטעט פון די יודישע דע־לעגאציעס צו דער שלום קאנפערענץ, די איינציגע אידישע אויטאריזירטע און אר־גאניזירטע קערפערשאפט וואס האט גע־ארבייט פאר דער אידישער זאך, האט ניט ארויסגעשטעלט קיין פאדערונג. אין איהר מעמאראנדום, אז אידען זאלען האבען א פערטרעטער אין דער פעלקער ליגע.

די דאזיגע פראגע האט דארט, אין איהר צייט ארויסגערופען גרויסע דע־באטען צווישען די דעלעגאטען און איז עגדליך מיט א מעהרהייט שטימען בעזייט־טיגט געוואָרען פון אפיציעלען מעמאר־אנדום.

עס איז אונמעגליך צו וויסען, אויב מיר וואלטען יא אדער ניט אויסגעפיהרט אבער אט די פאדערונג איז געווען א נייע טיגע און עס האט זיך געליינט א פרוב צו טהאן.

איצט זיינען די נאציאנאליטעטען אין גאנצען בעזייטיגט פון דעם איצטיגען סקעלעט פון דער פעלקער ליגע. אין דאס ערגסטע דערביי איז, וואס קיין איין קאמיסיע, ווי מיר וועלען עס באלד זעהען, האלט עס ניט פאר קיין אונגערעכטיגקייט.

ניט וועלענדיג לייקענען אז די ליגע וואגאר אין דער אונפאלקאמענער פארם, ווי זי האלט זיך איצט אין סקיצירען, איז שוין אן אין פאר זיך א גרויסער שריט פארווערטס פון דער זיגזאג־געשיכטע פון פראגרעס, מוז אבער דאך געזאגט ווע־רען אז כל זמן דער הויפט אונטערדריק־טער עלעמענט וועט האבען זיין פארטרא־טען דורך זיין עייגענטעלען אונטערדרי־קער און דער אנקלאגער אליין וועט באזיי־טיגט זיין פון דעם מאדערנעם סנהדרין, וועט די אונגערעכטקייטס שטענדיג אראב וועגען די וואגשאל. אין דאס גלייכ־געווינט פון ברודערליכקייט און מענש־ליכקייט וועט ווידער בלייבען אויף די פא־פירען פון פעלקער בונד.

אט זיינען צוויי בריעף וואס קאמען באטראכטט ווערען אלס אפיציעלע דאקו־מענטען, אין וועלכע וויזען וואס מען דענקט הארט אין דעם פעלקער בונד, ווע־גען דער אידען פראגע.

דער ערשטער בריעף איז פון שפרע טוער אליין פון דער פראנצויזישער קא־מיסיע פריידאמא.

ער שרייבט דעם שרייבער פון די דא־וגע שורות:

„מיין הער!

אין אייער בריעף פון 10-טען דעצעמ־בער האט איהר אנגעפרעגט ביים גענעראל פרעזידענט פון אונזער אסאציאציע הער לאען בורזשוא, אייב די אידען האבען אן ריכטיג דאס רעכט זיך צו בעטייליגען אין פעלקער בונד".

אין דער פארם קאן די פראגע גארניט געשטעלט ווערען. עס בעטייליגען זיך אין דעם פערבאנד נור נאציאנען. וואס זיינען אנערקענט אלס אזעלכע אין וועלכע אויף'ן יסוד פון ארטיקעל 1 פון דער קאנווענץ פון 28 אפריל 1919, ווערען מיטגליעדער דורך צוויי דריטעל אם וועג גיגסטען פון די מלוכות וואס זיינען שוין מיטגליעדער אין פעלקער בונד, - און גיבען גאראנטיעס אז זייער כונה איז — ערנסט אבצוהיטען זייערע אינטערנאציא־נאלע פערפליכטונגען."

ביז איצט בילדען נאך ניט די אידען קיין נאציע. זיי זיינען צישפרייט צווישען א געוויסער צאהל נאציעס וועל־כע אנערקענען זיי פאר זייערע נאציאנא־לע אונטערמאנען מיט מעהר אדער וועניי־גער ברייטע רעכט און די אידען פאלען, אלזא ארונטער אין בעצוג צו דעם פעל־קער בונד אונטערען גורל פון לאנד צו וועלכען זיי געהערען, צום ביישפיל: פוילען איז צוגעשטאנען צום פעלקער־בונד, בעטייליגען זיך דאך שוין מסיילא די אידען פון פוילען אין איהם. וואס אנבעלאנגט די פוילישע אידען, וואס האבען עמיגרירט נאך די פעראיינינטע שטאאטען, געהען זיי דאך אויך מסיילא אריין אין דאזיגען בונד. אויב זיי האבען זיך נאטוראליזירט און געווארען אמעריקאנער בירגער, ווייל אמעריקא איז דאך צוגעשטאנען צום אבמאך. עס איז די לעזונג פון פערזונפט אין די פראגע, וואס אינטערעסירט אויף, קאן זיך נאך מיין מיינונג נור שטערען אין דעם אונבעקאנטען טאג, ווען דער ציוניזם וועט בילדען אין פאלעסטינא אדער אנדערש וואו א אידישע אויטאנא־מיישע נאציע וועלכע וועט אנערקענט ווע־רען אלס אזעלכע פון די איבעריגע מלוכות.

נעהמט אן מיין הער, די פערזיכערונג פון מיין גרעסטער אכטונג.

געעייכענט: פריידאמא.
ארמיניסטראטיווער סעקרעטאר."

דער צווייטער בריעף איז די שטים פון סאציאליזם.

אלעמען איז בעקאנט די פערזענליכ־קייט פון אלבר טהאמא, וועלכער האט זיך שטענדיג אינטערעסירט מיט דער אי־דען פראגע, געווענענער מיניסטער אין ער אויף איינער פון די פראנצויזישע דע־לעגאטען אין קולטור בונד און אלס אזעל־כער איז ער ערשטע אין געווען טאקע זיין איינגענע טאכטער. ווי אן אמת'ע העלדין האט יהודית איהר אומגליקליכען פאטער אויסגעהערט, צוגערעדט איהם, ער זאל קיין גדר נישט ברעכען און די איינציגע זאך וואס זי האט פון איהם פערלאנגט איז ער זאל איהר געבען צוויי חדשים צייט, ארומגעהען אויף די בערג פון געלדע, אנקיקען, אנזעהנען זיך מיט פאט'ס שעהנער וועלט און מיט איהר זי־נענד זיך געזעגענען.

שווער איז געווען יהודית'ן זיך מיט'ן לעבען צו שיידען, אבער איהר טרייע חבר'טע מרים האט פיעל מעהר געליטען פון איהר. די גאנצע צייט האט זי געהאלטען אין קלאגען, ס'איז אומעגליך געווען זי צו טרייסטען, און דעם זעלבען טאג וואס יהודית האט אלס פייער אפפער איהר נשמה אויסגע־הויכט, האט מען אויך מרים'ן געפונען א טייטע אין טאהל, וויאהין זי האט זיך פון בארג אראפגעוואלגען.

פון דעמאלט אן, יעדעס יאהר אינ'ם מאג פון זייער טויט, זעהן אפט די פאר־ביינגעהער ווי צוויי מיידלאך שפאצירען ארום אין די בערג, האלטען זיך פעסט ארום און א ליכטיגער פאס געהט פאר־אויס זיי, בעלייכט זייערע פנים'ער אויף וועלכע א הימלישע שעהנקייט איז אויס־גענאסען, און פון יעדען פנים קוקען צוויי גוטע אויגען ארויס, און די אויגען באצויבערען דעם פארבייגעהער, וואר־מען זיין נשמה און מאכען ווייכער זיין הארץ, און איז דער פארבייגעהער א מערדער, וואס געהט כיי עמיצען דאס לעבען אויעקרויבען, ווארפט ער דאס מעסער אוועק און באשליסט א בעסערער מענש צו ווערען, און געהט אן אומגלי־ליכער פארבייגעהער אין שילט דעם טאג פון זיין געבורט, ווערט איהם גלייך פרעהליכער אויף'ן הארצען, די וועלט הויבט אן אויס צוקוקען פאר איהם שעהנער, די מענשען נישט אזוי גרויזאם אין עס ווילט זיך איהם אויפסניי לעבען א האפען. און איז ער א מענש, וואס זיינע פריינט האבען איהם אפגענארט, מוז ער ווערדער אנהויבען אין אמת'ן טרייהייט צו גלויבען...

גוטע ווערטער וואס לערנען.

דער גדעסטער פראן אויף דער וועלט, איז דער פראן פאר יעלבסטפערבעסערונג.

האלט זיך שעהן און ריין — אויס־עמתנגיג, אזוי גוט ווי אינעווייניג.

האט פולען ציטרויען צו אייערע פריינד — מעהר ווייניר פריינדשאפט צו אייך זיין אן אמת'ע.

נאך אלס קומדער דארף מען שוין אנהויבען זיך צוגרייטען צו זיין גוטע מעגשען.

אין „פאלים קאורט"

„די דענקסט אזוי.. און וואס איז עפעס מוכח דער קלאגע אז דו האסט גע־נגב'עט דזשולערי?"

„אך.. איך... ניט שולדיג, יור הא־נער".

„זענט איהר פארטיג אנצוגעהן מיט דער „קיים?" — האט זיך דער ריכטער געווענדעט צום קראון אטארני.

„ניין, יור ווארשיפ, האט מר. קאר לי געענטפערט, „איך וויל עס אפלעגען ביז'ן 19-טען".

„אפגעלעגט ביז'ן 19-טען" — האט דער ריכטער אנאנסירט.

„יור הארנר" — האט זיך דער ארעסטירטער גענומען בעטען, איך האב זיך מישב געווען, אז... אז איך וועל זיך בעסער ערקלעהרען שולדיג אויף אלע דריי קלאגען... אויף וואס וועל איך וואר טען?"

„אויף א וואוס אזו טהענקס", האט דער ריכטער געענטפערט...

נאכדעם ווי אלע אין קאורט האבען זיך גוט אנגעלאכט, האט דער ריכטער אנאנסירט דעם פסק - דין.

פאר'ן שכור'ן — $30 אין קאסטען, אדער 30 טעג; פאר'ן איינבראעכער א סטאר — דריי מאנאטען שווערע ארבייט אין דזשייל פארם; פאר גנבה — נאך א מאל דריי מאנאטען אין דזשייל פארם.

ווען דער ארעסטירטער האט אויס־נעהערט דעם פסק - דין, האט זיך א צו־פריעדענער שמייכעל באוויזען אויף זיין פנים. ער איז קענטיג געווען צופריעדען, וואס ער וועט זיך מעהר ניט דאפען באר־הערען מיט „טריעלס" פאר די חומענדע זיעבען מאנאטען....

לאיער הייבט אויף דעם פראטעסט אין קאורט.

לאיער הארקינס האט געבטען פרא־טעסטירט צו ריכטער קאהן אויף דער האנדלונג פון אינספעקטאר מעקיני אין באצוג צו א געוויסען טשארלס א'בריען וועלכער איז ארעסטירט געוואראן אויף דער קלאגע פון וואנאבונדעריי און מעלד־כער איז פארהאלטען געוואראן אויף א וואך פאר א ווייטערער איינפארשונג.

„די גרינגסטע זאך אין דיעזען קאורט איז צו פארהאלטען א מענשען אויף א וואך ציים אין „קאסטאדי" אהן א טרייעל — האט מר. הארקינס גזאגט. — איך פאדער איין מאל פאר אלע מאל, מ'זאל טאן געדעכטניקייט אין דיעזען קאורט, אין איך דענק אז איך וועל עס קריגען".

מר. הארקינס האט אבער אנגעגעבען אן ארגומענט, אז אין אלע „קייסעס", וואס ווערען פארגעבראכט אין גיכערער ערעכיכט, האט אינספעקטאר מעקיני פונקט אזוי פיעל רעכט, ווי פיעל דער קראון אטארני אין העבערע גערעכט.

אינספעקטאר מעקיני איז אבער גע־ווען ענטשלאסען ניט ארויסצולאזען דעם ארעסטירטען אויף זיין איינגענער בייל, ווייל ער האט א גרויסן פארדאכט אויף איהם, אז ער וועט פריהער אדער שפע־טער מוזען איבערגעגעבען ווערען אין הע־סערען געריכט, אלס קרימינעלער פאר־ברעכער.

געריהרט פון זינען.

רוש. מאנארוב, וועלכער איז ארעס־טירט אויף דער קלאגע פון מישוגעת, האט געבטען אויעגעגעלעגט א לשון אין גערעכט, וואס האט געשיינען אז דעם מאן פעהלט א גאנץ היבשע קלאפטע.

ער איז באלד צוריק ארויסגעפירט־דט געוואראן אין „טעל" און מ'וועט צו איהם בתענגען א דאקטאר פון געזעץ אדמינ־ליך.

א צווייטער אומגליקליכער, א פראנ־צויז מיט'ן נאמען מויסטאר ראבער, איז פון ריכטער תאדן איבערגעגעבען געוואראן אין „אסיילום" אויף דער עצה פון א דאקטאר.

בינעזער קרינגט געדעכטניקייט אין קאורט.

צוויי צוריקגעקעהרטע סאלדאטען, ווילאם דענבריט און מעלבוירן סמיטה, האבען געבטען געבאפט א פסק פון קוריט־נעל דעניסאן, וואס וועט האפענטליך גע־בען א לעסאן אנדערע צוריקגעקעהרטע סאלדאטען, אז א בינעזער איז ניט הפקר אין א לאנד פון געזעץ און אדנונג.

עס איז לעצטענס געוואראן א מאדע ביי די צוריקגעקומענע סאלדאטען צו שטילען זייער „אמפסלומס" אויף דעם חשבון פון בינעזער.

א געוויסער טשיינימאן מיט'ן נאמען דזשארדזש וואנג האט שפאצירט אויף קזין סט. וועסט און אין מיטען דערינען זיינען צו איהם צוגעגאנגען די צוויי „העלדען" און איהם אנגעהייבען שראגען אומזיסט און אומגיטש.

גליקליכערווייזע איז אלס עדות אויף דער זייט פון דער אנקלאגע אויפגעטרא־טען א געוויסער מר. קאוטס וועלכער האט צוגעזעהען דעם „פייט". ער האט ער־קלערט, אז דער „טשיינימען" איז באד־פאלען געוואראן אפסארט אומזיסט און אזוי ווי ער האט ניט געהערט פארליינען וואס צוויי זאלען שראגען איינעם, מעג — זאגט ער — דער „איינער" זיין א טשיינימען אדער א האטענטאט, האט ער זיך אריינגעמישט אין „פייט".

דער טשיינימען איז געבטען געקומען אין קאורט פון אן אמת'ן אמת'ן נאמ. ס'איז געווען פשוט א רחמנות אויף איהם צו קוקען.

די חברה לייט זיינען פארמשפט גע־וואראן אויף 6 מאנאטען שווערע ארבייט אין דזשויל „פארם".

נאך א טאג שווערער ארבייט טרינקט א'קיעפ'ס

איהר קומט א היים נאך א שווערען טאג ארבייט מיער און קאלט — איהר פיהלט שלעכט. וואס קען זיין בעסער ווי א פרעהליכער פייער און א גלאז **א'קיעפ'ס ביער**. אום צו כא־ריטיגען די מיערקייט און די בלוטקייט.

O'Keefe's

א'מפיריאל איל, סטאוט און לאגער

גיעבען ארויס לעבען און אויסגעמאטערטע און פארוועה־טאגטע גליערער, מילד און סטימולירענד, זייערע טאגליך און שפייז אויסגעשאפטען ווירקען ווי אן "אנטי דאט" אויף די זאהרנען פון טאג, מאכען אייך מעגליך צו גע־ניסען אייער אויענד־ווה, אייער צייטונג, אין אייער פייפ.

א'קיעפס געטראנקען זיינען ריין, אנגענעהם און געשמאק — דער רעזולטאט פון וויסענשאפטליכער באר־ארבייטונג פון נאטירס געשאנק — מאלט און האפען.

טרינקט **א'קיעפ'ס** אלעמאל
אייער גראסער אדער דיעלער וועט אייך דעליווערען א קיים. — פרעגט איהם היינט.

O'Keefe's Toronto
טעל. מיין 4202

מען אין רעסטאראנען, האטעלס און קאא'קיעפ'ס געטראנקען קען מען אויך באקומען.